

[Christmas Møller.]

at større Ansvar efter vor Opfattelse falder paa alle de Partier, som har taget Vaabnene af Hænde paa dette Land, saaledes at de ikke for samme Maade kan lægge Hænderne i Skødet og intet foretage sig, som om vi havde de gamle Midler til at skaffe Erhvervene bedre Kaar.

Hvad angaar Regeringens store Mærkesager, som der nu vil blive taget Stilling til, naar de enkeltvis kommer til Forhandling her i Tinget, kan jeg henvise til den principielle Stilling, som vi tog i Fjor, og som der ingen Ændring er i.

Niels Frederiksen: Jeg takker den højtærede Finansminister for det Svar, jeg fik paa min Henstilling vedrørende Toldeftersynet ved Grænsen nede i Sønderjylland. Jeg rejste jo ikke Spørgsmaalet, som jeg nævnte i min Tale, for at rette en Kritik mod Toldeftersynet som saadant; det er jo overordentlig vanskeligt at kritisere Embedsmænd for, at de er meget efterrettelige i deres Gerning. Men jeg haaber, min Henstilling vil faa til Følge, at Embedsmændene dernede forstaaer, at de er Pionerer for vor Nation, givende det første Indtryk til fremmede, naar de gaar ind over Grænsen til vort Land, og derfor har en Pligt til at optræde paa en saadan Maade, at de bidrager til, at fremmede faar det rigtige Indtryk af den danske Nation.

Den Finanslovdebat, der nu er ført, har ikke bragt Udtalelser af en saadan Art, at det giver mig Anledning til større Tilsvær, da en hel Del af det, der er fremført, er besvaret af Ministrene, og jeg skal undgaa Gentagelser. Jeg kan derfor nøjes med at besvare de Henvendelser, der er sket direkte til mig og vedrører mit Parti, og disse Bemærkninger kan man dele i to Dele, Afsnit, dem, der nærmest angaar de personlige Henvendelser, og de politiske.

Angaaende de politiske Bemærkninger, jeg fremsatte, er der ikke under Finanslovdebatten fremført noget, der modbeviser eller afkræfter den af mig fremsatte Paa-stand: at den Regeringsdannelse, vi nu har, to Partier, der sammen har dannet Regering og staar som Støtte for denne, i det Aar, der er gaaet, har vist, at det er muligt, at to Partier kan samarbejde paa den Maade, uden at noget af Partierne behøver at give Afkald paa deres principielle politiske Anskuelser, og at man udmærket kan overtage Ledelsen og Førerskabet i Landets Politik i de Sager, hvorom der i begge Partier er Enighed. Der er heller ingen, der har modsagt eller med saglige

Argumenter kan modbevise, at det er en Styrkelse af vort Lands politiske Forhold, naar der staar en Regering med et Flertal i Folketinget bag sig i de aktuelle politiske Spørgsmaal.

Der er om dette Forhold sagt adskillige Bemærkninger af forskellige ærede Medlemmer, og der er ogsaa fremsat kritiske Bemærkninger angaaende mine Udtalelser i den Tale, jeg har holdt paa mit Partis Vegne før under Finanslovdebatten.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var inde paa en Omtale af et af Formanden paataalt Udtryk og sagde, at jeg havde beskyldt ham for Stupiditet, medens han aldrig havde tænkt ved sine Bemærkninger at udtrykke, at de af Regeringen fremsatte Programforslag indeholdt en saadan Række Dumheder, at det var tilstrækkeligt til, at Regeringen blev styrtet ved næste Valg. Det kunde aldrig falde mig ind, sagde det ærede Medlem, det maatte bero paa en Misforstaaelse, naar jeg havde opfattet det saadan.

Da er Misforstaaelsen gensidig. Jeg har læst min Tale i Fortrykket, og af denne fremgaar det, at det aldrig har været min Mening med mit Udtryk, der er paataalt af den højtærede Formand, at tilsigte en Karakteristik af det ærede Medlem, det maatte opfattes og maa opfattes som et Tilsvær paa den Opfattelse, jeg fik af det ærede Medlems Karakteristik af Regeringen og Regeringspartiernes politiske Programpunkter fremsatte i Lovforslaget. Da Misforstaaelsen er gensidig, tænker jeg, at Venstrepressen, der har vist mig den Ære at omtale mig meget omstændeligt i Anledning af denne Udtalelse, da ogsaa retter den Misforstaaelse, den har gjort sig skyldig i overfor mig.

Jeg maa i denne Forbindelse bemærke, at min Udtalelse jo ikke kan være en personlig Henvendelse til det ærede Medlem, naar jeg i samme Tale — og det staar jeg ved endnu, efter at det ærede Medlem atter har talt — karakteriserer ham som en klog Mand, en skolet Parlamentariker, der aldrig nedlod sig til at bruge Omtale af politiske Partier eller Modstandere, som er Undermaalerargumentation.

Til det ærede Medlems politiske Bemærkninger fremført nu ved sidste Tale har jeg følgende Modbemærkninger. Jeg har ikke sagt, at det var Aaret efter det ærede Medlems Fratræden som Finansminister, at man først saa en heldig Virkning af det finansielle Styre. Jeg sagde Aar efter, og for en enkelt Perodes Vedkommende, at det varede mange Aar, inden man saa de gunstige Virkninger af det ærede Medlems Finans-